

Нафл намоз ўқиш ман қилинган вақтлар | Ҳадис дарслари (286-дарс)

Ҳадис
ДАРСЛАРИ

286-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Ҳадис ва ҳаёт» туркум китоби асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат қилиш тавсия этилади.

19:00 / 12 июнь 1446

هُلِّلَا يَضَرِّ سَابَعِ نُبَا نَع
لَا جَرِي دُنْعَ دِةَش : لَأَقُ هُنَع
رُمُعَ يَدُنْعَ مُهَاضِرَاو نُوِي ضَرَم
هَيَلَعُ هَلِّلَا يَلَّصَّي بَّنَلَا نَأ
دَعَبِةَ لَّصَلَا نَع يَهَنَ مَلَّسَو
قِرْشُتُ يَّتَحَّخُ بُّصَلَا
يَّتَحَّ رُصَعَلَا دُعَبَو ، سُمَّشَلَا

هُنَّ مَخْلُوعَاتٌ وَأَوْرَاءُ بُرْعَاتٍ

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Менга энг одил кишилар гувоҳлик бердилар. Уларнинг ичида энг одили Умардир.

«Албатта, Набий соллаллоху алайҳи васаллам Бомдод намозидан кейин то қуёш чиққунча ва Асрдан кейин (қуёш) ботгунча намоз ўқишдан қайтарганлар».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Бу ҳадисдаги «одил киши» деган жумла «адолатли» эмас, балки «ростгўйликларида ва динларида ҳеч қандай шубҳа йўқ бўлган, гувоҳлиги ўтадиган одамлар», деган маънони англатади. Бу эса келтирилган хабар ўта ишончли ва муҳим эканлигидан дарак беради.

Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Бомдод намози ўқилганидан кейин қуёш чиққунча намоз ўқиб бўлмаслиги.
2. Аср намозини ўқигандан сўнг қуёш ботгунча намоз ўқиб бўлмаслиги.

هُنَّ مَخْلُوعَاتٌ وَأَوْرَاءُ بُرْعَاتٍ
هُنَّ مَخْلُوعَاتٌ وَأَوْرَاءُ بُرْعَاتٍ
أَوْرَحَاتُ آلِ بَلْقَمَلِ سَو
سَمَّ شَلَا عُولُ طُمُ كَاتِ آلِ صَب
عُلُ طَاتِ أَهْنِ إِفْ، أَهَبُ وَرُغِ آلِ وَ

يَفَوِّضُ إِلَى اللَّهِ مَا فِي بَيْتِهِ
سَمَّ شَرًّا بِجَاحِ غَلَطِ إِذِيَّةِ أَوْ
يُتَحَرَّعُ الصَّلَاةِ أَوْ خِافِ
بِجَاحِ بَاغِ إِذِيَّةِ، وَعَفَاتُ رَتِ
ةَ الصَّلَاةِ أَوْ خِافِ سَمَّ شَرًّا
نَاخِيَّةِ شَرًّا هَاوَرِ، بِيَعَاتُ يَتَحَرَّعُ
يُؤَسِّسُ نَلَاوُ

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам:

«Намозингиз ила қуёшнинг чиқишини ҳам, ботишини ҳам намоз вақти қилиб олманглар. Чунки у шайтоннинг шохлари орасидан чиқади», дедилар».

Яна бир ривоятда:

«Қуёшнинг қоши чиқса, намозни у кўтарилиб бўлгунча кечга суринглар. Қуёшнинг қоши ботса, намозни у ботиб бўлгунча кечга суринглар», дедилар».

Икки Шайх ва Насайй ривоят қилганлар.

Шарҳ: Ушбу ривоятдаги «қуёшнинг қоши» иборасидан мурод, қуёш доирасининг бир тарафи – қошга ўхшаб эгилган жойи тушунилади.

Ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Қуёш чиқаётган вақтда намоз ўқимаслик.
2. Қуёш ботаётган вақтда намоз ўқимаслик.
3. Қуёшнинг бир тарафи чиқиб, кўринганидан кейин у то тўлиқ кўтарилиб бўлгунча намоз ўқимай туриш.
4. Қуёшнинг бир тарафи ботганидан кейин то у тўлиқ ботиб бўлмагунча намоз ўқимай туриш.
5. Мазкур вақтларда намоз ўқиб бўлмаслигининг сабаби «**Чунки у шайтоннинг шохлари орасидан чиқади**» деган ибора билан баён қилинган.

Имом Муслимнинг ривоятида:

«Ва кофирлар унга сажда қилурлар» жумласи зиёда келган.

Демак, қуёшпарастрлар қуёшга у чиқаётган ва ботаётган пайтда сажда қилар эканлар. Шайтон эса ўша жойда туриб олиб, улар менга сажда қияптилар, деб масхара қилар экан. Ана шу кофирларга ўхшамаслик учун Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам мусулмонларни мазкур вақтларда намоз ўқишдан қайтарганлар.

يَضْرَعُونَ سَبْعَ نُبُورٍ مَعَهُ نَع
 أَيُّ تَلْقٍ لِقَاقٍ هُنَّ هَلْ لَ
 لِيَّ لَ لَ أَيَّ هَلْ لَ لَ وَسَر
 لِيَّ لَ لَ فُوجٍ لِقَاقٍ هُنَّ سَأ
 نِإْفٍ تَشْ أَمَّ لَ صَفُ رُخَّ أَلَا
 هَبُّوتُكُمْ هَدُوهُ شَمَّ هَلْ لَ لَ

مُتْ ، خُبُّص لَإِيْلَ صُتْ يَّتَح
سُمُّش لَإِغْلُط تْ يَّتَح رُصُقْأ
وَإِخْمُرَ سِيْقَ عَفَتُ رَتَف
نِيْبُ غْلُط تْ أَهْنِإْفِ نِيْخْمُر
أَهْلَ يْلَ صُيْوَ نَاطِيْشْ يَنْرَقْ
تِيْشْ أَمْلَ صُتْ ، رَافُكُ لَإِ
ةَدُوْهْ شَمَ ةَالْ صُ لَإِ نِإْفِ
خْمُر لَإِ لَدُعِيْ يَّتَح ةَبُوْتْ كَم
مَنْ هَجْ نِإْفِ رُصُقْأ مُتْ ، هَلْظ
أَهْبِ أَوْبَاْ حَتْ فُتْ وَرَجُسُتْ
أَمْلَ صُفْ سُمُّش لَإِ تَغَازِ إِذِإْفِ
ةَدُوْهْ شَمَ ةَالْ صُ لَإِ نِإْفِ ، تِيْشْ
مُتْ ، رُصَعْلَإِ يْلَ صُتْ يَّتَح

سُمِّشْ لَابُرْعَتِ يَّتَحْ رِصْقَا
يَنْرَقِ نَيِّبُ بُرْعَتِ آهَنْ إِفْ
أَهْلُ يِّلْ صُيْ وَنَاطِي شِ
إِلْ إِيَّةَ سُمِّخْ لَاهَا وَرُ رَافُكُ لَاهَا
دُوَادِ يِبَالِ وَ. يِرَاخُ بُلْ لَاهَا
يِبْنُ لَاهَا هِرْكَ يِّي قَهْ يِبُلْ لَاهَا
مَلَسَ وَ هَيْ لَعْ هَلْ لَاهَا يِّلْ صِ
إِلْ إِرَاهْ نَلْ لَاهَا فُصْنَهْ أَلْ صِلْ لَاهَا
مَنْ هَجَّ نِإْفِ عُمُجْ لَاهَا مَوْيِ
عُمُجْ لَاهَا مَوْيِ يِفْ أَلْ إِرْجَسُتْ
ذَبَعِ يِنْبِ أَيِ يِّيئِ أَسْنَلْ لَاهَا
فَاطِ أَدْحَا أَوْعَنْ مَتِ أَلِ فِ أَنْ مِ
هَيْ أَيْ لَ صَوِ تِي بُلْ لَاهَا أَدْوِبْ

رَأَاهُ نَوْمًا وَأَلِيْلًا نَمَّ عَاشٍ عَاسٍ

Амр ибн Абаса розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, кечанинг қайси вақти (дуо) эшитилувчироқ?» дедим.

У зот:

«Кечанинг охириги қисми. Бас, хоҳлаганингча намоз ўқи. Албатта, токи Бомдодни ўқигунигча намоз шоҳид бўлинган ва ёзилган бўлур. Сўнгра қуёш чиқиб, бир ёки икки найза бўйи кўтарилгунча тўхта. Чунки у шайтоннинг шохлари орасидан чиқур ва кофирлар унга ибодат қилурлар. Сўнгра хоҳлаганингча намоз ўқи. Албатта, токи найзанинг сояси унинг ўзига тенглашгунча намоз шоҳид бўлинган ва ёзилган бўлур. Сўнгра тўхта. Чунки ўша пайтда жаҳаннам қизитилур ва унинг эшиклари очилур. Қачонки қуёш мойил бўлганда хоҳлаганингча ўқи. Албатта, токи Асрни ўқигунигча намоз шоҳид бўлинган бўлур. Сўнгра қуёш ботгунча тўхта. Чунки у шайтоннинг шохлари орасидан ботур ва кофирлар унга ибодат қилурлар», дедилар».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

Абу Довуд ва Байҳақийнинг ривоятида:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам жумъа кунидан бошқа пайтда наҳорнинг ярмидаги намозни хуш кўрмаганлар. Чунки жаҳаннам жумъа кунларидан бошқа вақтда қизитилади», дейилган.

Насайнинг ривоятида эса:

«Эй Бани Абду Маноф, ушбу уйни тавоф қилган ва кечаю кундузнинг хоҳлаган соатида намоз ўқиган одамни ман қилманглар», дейилган.

Шарҳ: Аввало ҳадиснинг ровийси Амр ибн Абаса розияллоху анҳу билан яқиндан танишиб олайлик:

Амр ибн Абаса ибн Омир ибн Ҳомид ас-Самий, кунялари Абу Нужайҳ. Исломга биринчи бўлиб кирганлардан ҳисобланадилар. Амр Исломга кирган кунларини шундай баён қиладилар: «Қалбимга нимагадир

«Бутларга ибодат қилиш ботил» деган фикр келди. Бир одамга бу фикримни айтсам, у менга: «Эй Амр, сен ўйлаган нарсани Маккада бир одам гапираётган эмиш», деб қолди. Бу гапдан кейин Маккага бордим. У одам ҳақида сўраган эдим, менга:

«Кечқурун Каъбани тавоф қилгани келади, кундузи бекиниб юради», дейишди. Каъба ёнида ухлаётганимда кимнингдир «Лаа илааҳа иллаллоҳу» деган сўздан уйғониб кетдим. У одамга бориб:

«Кимсан?» дедим.

У киши менга:

«Аллоҳнинг Расулиман», дедилар.

«Аллоҳ сени нима билан юборди?» деб сўрадим.

У:

«Аллоҳга ширк келтирмасдан, Унга ибодат қилишга, ўзаро қон тўқмасликка, қариндош-уруғлар орасида борди-келдини тиклашга», деб жавоб бердилар.

У кишига:

«Ҳозир сиз билан ким бор?» десам,

«Бир ҳур ва бир қул бор», дедилар.

«Қўлингизни беринг, сизга байъат қиламан», деб, Исломга кирдим.

«Ҳозир тўртта мусулмон эканмиз. Сиз билан турайми?» дедим.

«Йўқ қавмингга қайт, агар менинг бошқа жойга кўчганимнинг хабарини эшитсанг, келгин», дедилар.

Мен қавмимга қайтиб, у ерда кўп вақт турдим. Кейин менга бир одам «Муҳаммад Маккадан Ясрибга кўчди», деб қолди. Ясриб томон йўл олдим.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кириб:

«Мени танияпсизми?» дедим.

«Ҳа, сен менга Маккада байъат қилган эдинг», дедилар. Кейин билсам, орада Бадр, Уҳуд, Ҳандақ жанглари ўтиб кетган экан».

Амр ибн Абаса Мадинага келиб, шу ерда турдилар. Сўнг Шомга кўчиб ўтдилар.

Бу зот Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламдан бир нечта ҳадислар ривоят қилдилар. Улардан эса Абдуллоҳ ибн Масъуд, Абу Умома ал-Боҳилий, Саҳл ибн Саъд, тобеъинлардан Абу Идрис Хувлоний, Салим ибн Омир, Касийр ибн Мурра ва бошқалар ривоят қилганлар.

Ушбу ҳадиси шарифда нафл намоз ўқиш мумкин бўлмаган вақтлар батафсил баён қилинмоқда. Уларнинг ҳикматлари ҳам баён қилиниши билан бирга, баъзи бир истиснолар ҳам зикр этилмоқда.

Ҳадисдаги баъзи бир истилоҳлар билан танишиб олайлик:

«Кечанинг қайси вақти (дуо) эшитилувчироқ?»

Яъни, кечанинг қайси вақтида дуо ва ибодат яхшироқ қабул қилиниб, сўралган нарса ижобат бўлади?

«Кечанинг охири қисми»

Яъни, кечанинг охири – олтидан бир қисми, деб тушунмоқ керак.

«Албатта, намоз шоҳид бўлинган ва ёзилган бўлур»

Яъни, ўша намозга фаришталар шоҳид бўлурлар ва савобини ёзиб қўюрлар.

Хаттобий раҳматуллоҳи алайҳи:

«Қуёшнинг шайтон шохлари орасидан чиқиши ва жаҳаннамнинг қиздирилиши каби нарсалар ҳис қилиш ва кўриш билан идрок этиб бўлмайдиган нарсалардир. Ундай нарсаларга иймон келтириш ва улар ҳақида баҳс қилишни тарк этиш лозим», деганлар.

Бундай истилоҳлар мажозий бўлишини олдин ҳам ўрганиб чиққанмиз.

Ушбу ҳадисдан олинадиган фойдалар:

1. Ибодат ва дуо қачон кўпроқ ҳамда яхшироқ қабул бўлишини сўраш мумкинлиги.
2. Кечанинг охири – олтидан бири дуо ва ибодат энг яхши қабул бўладиган вақт эканлиги.

3. Ўша вақтда хоҳлаганча намоз ўқиш яхшилиги.
4. Ўша вақтдаги намозга фаришталар гувоҳ бўлиб, савобини ёзиб туришлари.
5. Бомдодни ўқигандан сўнг то қуёш бир найза бўйи кўтарилмагунча нафл намоз ўқиб бўлмаслиги.
6. Бу вақтда кофирлар қуёшга ибодат қилганлари ва уларга ўхшаб қолмаслик учун намоз ўқиш ман қилинганлиги.
7. Қуёш бир найза бўйи кўтарилганидан то найзанинг сояси ўзининг узунлигига тенг бўлгунга қадар хоҳлаганча нафл намоз ўқиш мумкинлиги.
Бу вақтдаги намозга фаришталар шоҳид бўлиб, савобини ёзиб туришлари.
8. Найзанинг сояси ўзининг узунлигига тенг бўлганидан бошлаб, қуёш қиёмдан пасайгунга қадар намоз ўқиб бўлмаслиги.
9. Ўша пайтда Жаҳаннам қизитилиб, эшиклари очилиши.
10. Қуёш қиёмдан оғганидан кейин Аср намозигача хоҳлаганча нафл намоз ўқиш мумкинлиги.
11. Ўша намозга фаришталар шоҳид бўлиши.
12. Асрдан сўнг то қуёш ботгунча нафл намоз ўқиб бўлмаслиги.
13. Қуёш шайтоннинг шохлари орасидан ботиши ва кофирлар унга ибодат қилишлари.
14. Жумъа куни наҳорнинг ярмида жаҳаннам қизитилмаслиги ва ўша куни у вақтда нафл намоз ўқиш мумкинлиги.
15. Байтуллоҳда кеча-кундузнинг хоҳлаган соатида тавоф қилиб, намоз ўқиш мумкинлиги.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 4-жузи асосида тайёрланди